

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Položaj.

Badeni je politično mrtev. Že dolgo ni noben ministerski predsednik tako hitro, tako nepričakovano padel. Žičel je svojo karijero srečno, kakor malokdo in dosegel velike parlamentarne uspehe, dokler se ni nkrat veter obrnil. Od tedaj je poraz sledil porazu in naposled je Badeni končal svojo karijero tako nesrečno, da je nemogoče, da se sploh še kdaj prikaže na površju.

Baron Gautsch je pošteno pripomogel k odstranitvi grofa Badenija. Že koj v začetku Badenijeve vlade se je pisalo, da deluje skrivaj proti Badeniju in da upa, postati ministerski predsednik. Delal je tudi potem še Badeniju ovire in v ministerstvu vedno zasledoval zahteve in načela nemških strank proti Slovanom, vedno čakajoč, kdaj pride vrsta nanj.

Zdaj je to dosegel. Zdaj je postal ministerski predsednik. Vesel ga ni nihče, najmanj Slovani, katerim je bil vedno nasproten, in vsled tega sodijo tudi vse stranke njegovo ministerstvo jako rezervirano.

Poljaki so sklenili, da ne sme noben poljski poslanec vstopiti v Gautschevo ministerstvo, in Piniński in Rittner sta tudi že odbila ponudeni jim portfelj. Čehi obžalujejo iskreno odstop grofa Badenija in groze z najhujšo opozicijo, če bi se Gautsch dotaknil jezikovnih naredb, slovenski poslanci so konsternirani, saj je prav Gautsch že premnogokrat pokazal, da je Slovincem bolj nasproten, kakor vsakemu drugemu slovanskemu narodu.

Pa tudi Nemci niso prav zadovoljni. Nacionalsci zahtevajo, da naj vlada prekliče jezikovne navedbe in prete, da bodo nadaljevali z obstrukcijo ako se to ne zgodi, a pustolovec Lueger se zopet boji, da bo Gautsch vladal v smislu nemških liberalcev. Klika, zbrana okolo „Neue Fr. Presse“, je še najbolj zadovoljna, ker upa, da se utihotapi v večino.

Kako se razvije parlamentarna konstelacija, se dares še ne ve, posebnost, ker Gautsch svojega

ministerstva dosedaj še ni sestavil. Desnica je doslej še trdna. Vse, njej pripadajoče stranke so sklenile, da ostanejo združene na programu adreznega načrta in če dotične resolucije ne ostanejo samo na papirju, ako ostane desnica zvesta svojim načelom, zvesta sama sebi, potem bo moral Gautsch vladati po njenih ukazih ali pa sploh ne bo vladal.

Gautschevo ministerstvo ne bo imelo prehodnega značaja, kakor Kiekmannsegovo, ampak bo definitivno. Krže se, da bo nekako uradniško ministerstvo. To je pač samo drugo ime za pojem nemško-liberalca. Višja birokracija je vsa nemško-liberalna, Slovanom nasprotna, in kar se imenuje zdaj kandidatov za razne portfelje, od prvega do zadnjega so vsi nasprotniki narodni ravnopravnosti zlasti nasprotniki Slovincem. Po jedni verziji se drž. zbor sploh več ne snide, po drugi — in ta je verjetnejša — namerava Gautsch tekem prhodnjih dni sklicati državni zbor in od njega zahtevati, naj mu dovoli pogodbeni provizorij in budgetni provizorij. Opravičeval bode to svojo zahtevo z znanimi obrabljenimi frazami, da to zahteva „državni interes“ in kar je več tacihi lepih besed in moč je seveda trdno prepričan, da bode vsa desnica hitela glasovati zanj. Kaj se zgodi potem, je za krto še v temo. Nekaterniki mislijo, da razpusti državni zbor in razpiše nove volitve, drugi sodijo, da poskusi sestaviti v sedanjem parlamentu novo večino. To so vse le kombinacije. Gotovega — to je pač naravno — ne ve še nihče, niti sam ministerski predsednik baron Gautsch.

Naše silišče glede Gautschevega ministerstva je že skoro jasno. To ministerstvo nam ne bo prijazno in treba je, da smo proti njemu skrajno previdni. Slovenski poslanci tega ministerstva najbrž ne bodo mogli podpirati in zagradelj se moramo že danes pripraviti na vse eventualnosti, na opozicijo in tudi na obstrukcijo. Pri čem da smo z Gautschem, se pokaže kmalu.

Čas obzirnosti, čas odnehanja in žrtvovanja je minil. Nemci so nam pokazali, kako je postopati, kadar se boče kaj doseči, in da njihovi nauki niso padli na nerodovita tla, o tem se morda prvi

prepriča baron Gautsch. Bodimo oprezni in pripravljeni na vse!

V Ljubljani, 30. novembra.

Rečanska kriza. Namestnik rečanskega guvernerja je 15 obd. svetovalec, ki so radi ogerskih naklepov demisijsirali, črtal iz volilnega zapisnika ter jim odrekel aktivno in volilno pravico. § 44. rečanskega volilnega štata določa namreč, da izgubi volilno pravo oni, ki svoj mandat — navzlic ponovljenemu pozivu — odkloni. Guvernerjev namestnik pa ni pozval nikdar nikogar. Seveda, Ogri hočejo tem načinom najkrajšim potom izbežati se opozicijonalcem, da se polasé Rake brez ugovora. A to se jim ne posreči.

Ponemčenje pruskih Poljakov smatrajo Bismarckove „Hamburger Nachrichten“ prvim pogojem državne varnosti in ohranitve ondotnega nemštva. Omenjeni časopis prinaša cel in natančno izvršen program, po katerem naj se prične in izvrši ponemčevanje pruskih Slovanov. Brj proti poljski narodnosti je Bismarcku „eine politische Machfrage“, katero treba čim prej rešiti, naj si tudi država žrtvuje zato ogromne svote.

Vprašanje bulgarskih emigrantov je po zagotovljenju lista „Novoje Vremja“ že dognano. Polkovnik Peškov je bil v tej zadevi že parkrat v Peterburgu ter dognal vse posameznosti glede povrnitve izseljenih bulgarskih častnikov in gledé vstopa v vojsko. Emigrantje se povrnejo v domovino po poročilu „N. V.“ že marca meseca p. l.

Kaj hočejo Albanci? Že dolgo časa se potezajo Albanci za avtonomijo ter so poslali vnovič velikemu vezirju v tem smislu spomenico. Albanci se pritožujejo, da se jih zavira v veri in da jim delajo turška oblastva težave; cerkev in šola se izrablja proti albanški narodnosti. Albanci so polali tako spomenico tudi velevalstim.

Rumunija. Predčerašnjem je bila rumunska zbornica otvorena s prestolnim nagovorom kralja Karla. Kralj je konstatiral, da je Evropa storila vse, da se je povrnil mir ter zagotavljal, da je položaj Rumunije povsem zavarovan. Od vseh strani

LISTEK.

Kokošjada.

(Satira. — Danski spisal Alfonz Wiede.)

(Dalje.)

Tako pa se je približal osodepolni dan, katerega sta pričakovali obe stranki z velikanskim zanimanjem. „Naprednjaško pevsko društvo kur“ je sklicalo pod geslom: „Pokonci s peroti!“ splošni kurji shod.

Sredi dvorišča je stal prazen voz. Ta je bil določen za govorniško tribuno. Prostor sredi voza se je odkazal načelnštvu in govornikom, odbornikom pa se je odločil sprednji del voza; dirigentu se je določil prstori na zadnjem levem kolesu, od koder bode pisalo njegovo bistro oko na vso množico. Slušalci so imeli prostor okoli voza. Začetek shoda je bil naznanjen za 3. uro popoldne.

Že ob dveh so se valile trume kur na določeno mesto. Prve so bile društvenice, voditeljice najzvestejše somišljenke, ki so se posedle tik voza ter za ta današnji slavnostni dan — za vsak slučaj — na novo nabrusile svoje kljune. Za njimi je posledila tolpa „švadronerjev“, to so bile one kure, ki niso pripadale nobeni stranki.

Tam zadaj pa so stali mladi petelinčki s svo-

jimi vročerkvimi damami, katere so si čistile belo perje, pozdravljale in odzdravljale na desno in levo ter polglasno kokale.

Točno ob treh se je prikazal „načelnik“, t. j. teta Pajk z vsem odbornštvom in s presijajnim spremstvom. Procesija se je pomikala okoli zbrane množice, proti vozu, kjer je „načelnika“ sprejel nadušljivi dirigent ter popraskal v pozdrav parkrat po tleh. Na to so poskakali odborniki na voz ter mej dolgotrajnim kokodakanjem celega shoda sedli na določene prostore.

Precej časa je minulo, odkar se je začel pevodja na levem kolesu postavljati na jedno nogo; hotel je namreč na vsak način z nogo dirigitirati; že je zadonel smeh in krik mej zunanji vrstami, ko je stari gospod na ukaz načelnika začel dirigitirati z — — obema nogama. Po pesmi je prva govorila voditeljica. Kot načelnica in slavnostna govornica je stopila ponosno na govorniško vrhno desko. Z navdušenim kokodakanjem so jo sprejeli člani, sem ter tja pa se je tudi čulo sikanje in piskanje, no, velikanski hrup članov je take ugovore kmalu udušil. Ko je pevodja s trikratnim energičnim „kikiriki“ zapovedal „mir!“, je pričela načelnica takole:

„Drago kure in petelini! Ko sem pričela pred jednim letom agitirati za naše kurje vprašanje,

takrat sem bila zasmehovana ne le mej našim moškimi spolom, ampak tudi mej večino lastnih sester. Vendar zato nisem izgubila poguma. Kajti gotovo se spominjate vsi, da pravi Mill Stuart v svojem svetoslavnem spisu: „Podjarmljenje kure“. Ako nastopi samo jedna energična kura z nadarjenim govorniškim kljunom ter povzdigne prapor svobode, ji bodo kmalu sledili tisoči v boj in zmago.“ In zgodilo se je, kar je prerokoval ta slavni petelin. Iz peščice nezadovoljajev smo se razvile do oblasti v družbi, v državo v državi, postale smo armada svobode, katera se bode razširila čez vse dežele sveta. (Navdušeno kokodakanje članov in odbornikov) In kakšen je vzor, za katerega se vojskujemo, predrage kure? Borimo se za to, da vržemo raz sebe neznosni jarem, kateri so predrzni petelini navezali na naše vratove že pred tisočletji. Toda nič več nočemo prenašati njihove nadoblasti.“ (Nič več! Nikakor ne!) „Kajti le na podlagi jako dubitativne,“ (pri tej priliki so društvenice od zanosa zavijale oči), „jez pravim, jako dubitativne prednosti, tičoš se samo telesne moči, so nas deslej petelini pritiskali ob tla. „Le črevlje sedi naj kopitar!“ nam brusijo vedno v kljune ter hočejo vse naše delovanje omejiti le na domačinst, na nosenje jajec in valenje piščet.

(Konec prib.)

je dobila Rumunija dokaze simpatij, ker je tudi v burnem času grško-turške vojne nadaljevala politiko miru. Razmere z drugimi državami so najpri srčneje, tako z Avstro-Ogersko, Bulgarijo, z Rusijo in s Turčijo. Budget kaže 3 milijone lincev preostanka, ki bi bil še večji, ako bi ne bile nastale povodeji. Kralj je na to omenjal bodočih prenosov v pomorski službi, v armadi, v sodniškem stanu ter dejal, da je glavna dolžnost vlade storiti vse, da se gospodarske razmere še izboljšajo. Prestolni govor je bil sprejet z najživljnejšim odobravanjem.

Grška vojska kar v ničemer ne kaže, da so bili njeni očetje Leonida, Themistokles, Agamemnon in dr., zakaj avtentično poročilo vojaške oblasti kaže, da je mej vojno, zlasti pa tekom poslednjih tednov uteklo okoli 10.000 vojakov iz bojazni in nepokorščine. B.čas begunc radi ogromnega števila ne pridejo pred vojno sodišče, katero bi moralo vsaj polovico obsoditi na smrt. Pač pa zahteva vrh minister, da se kaznujejo nezvesti in bojazljivi častniki — okoli 80 — eksemplarično.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. novembra.

— (Naivna dušica) je „Slovenec“ poročevalec iz državnega zbora. Kdor tega ni verjel, verjame sedaj, odkar je mož sam razložil v svojem listu, kako je telefonično poklical uredništvo „Slovenca“ pa ni vedel, s kom govori, ni vedel niti kdo ga posluša, niti če ga kdo sploh posluša, on je samo govoril, potem pa pobral kopita in šel. Tako naivni dušici je seveda lahko kaj natveziti, zlasti pa tako premetenemu listu kakor je dr. Lueger. „Slovenec“ poroča včeraj, da je Lueger njegovim somišljenikom pojasnil svoje stališče in obrazložil tehtna vzroke, zakaj je Schönererju in Adlerju poljubil roko in se dvignil zoper ravnopravnost ter pomagal strmoglavit Badenija. „Slovenec“ poročevalec sicer ne potrebuje, kako je dr. Lueger svoje zavratno, skrajno nelojalno postopanje opravičil, ali on mu priznava, da Lueger, ki je prav v zadnjih bojih dokazal, da je komedijant kakor ga zopernejšega ni dobiti, je pač naivna dušica, katere piše „Slovenec“ poročila prav pošteno „na farbal“. Čuditi se temu ni. Lueger je že vse druge ljudi za norca imel in je zanj prava igrača ujeti v svoje zanke tako slovensko očlico. Mi pa poznamo hinavstvo in zavratnost dr. Luegerja dobro in ker nam je očiten sovražnik stokrat ljubši, kakor hinavski prijatelj, kateri kakor Lueger preži na trenotek, ko nam zabode noč mej rebra, zato tudi „Slovenec“ opravičevanje podlega ravnanja krščanskih socialstov le obžalujemo, saj je dokaz, da „Slovenec“ poročevalec sploh nima nič politične razsodnosti, ali pa, da Luegerju načeloma odpušča vse njegovo sovraštvo proti Slovacom, samo ker se veliki dunajski komedijant skriva pod plaščem krščanstva.

— („Slovenec“ in resnica) sta si vedno hudno navskriž. Minulo sredo je priobčil „Slovenec“ notico, v kateri je pisal, kakor da je bila izjava g. Ivana Grudna, da ne kandiduje, podtaknjena in da se je g. Gruden izrekel, „da mu je hudo, da je objavil „Slov. Narod“ tako surovo izjavo“. Z ozirom na to nas je g. Gruden pooblastil konstatovati: „Da se on z dotično izjavo, kakor jo je obelodanil „Slov. Narod“ popolnoma strinja in da bi bil zahteval popravek, ako bi se ne strinjal z njo“. „Slovenec“ je s tem postavljen na laž, „Slovenec“ dopisnikom pa svetujemo, naj drugi pot bolje poslušajo.

— (Repertoir slovenskega gledališča) Opzarjamo na dansšnjo reprizo Verdijeve prelepe opere „Ples v maskah“, za katero predstavo se delajo tudi iz občinstva neke priprave.

— (Električni tramvaj) Včeraj in danes dopoldne se je višja obravnava zaradi revizije tras za bodoči električni tramvaj ljubljanski in se je o tem napravil poseben zapisnik. Danes popoldne ob 2. uri se je pričelo s političnim obhodom namera-vanih prog in so se ogledale danes sledeče proge: Južni kolodvor, Dunajska cesta, Šlenburgova ulica, Kongresni trg, Vegova ulica, Valvazorjev trg, Ekonomska cesta, Cojzova cesta, Trubarjeve ulice, sv. Jakoba trg, Rožne ulice, sv. Florijana ulica, Karlovska cesta, Cesta na dolensko železnico do dolenskega kolodvora. Jutri ob 8. uri dopoldne se pregledovanje nadaljuje in se obhodi sledeče proge: Prešernove ulice, Marijin trg, Špitalske ulice, Pred škofijo, Vodnikov trg, Cesarja Josipa trg, Poljanska cesta do klavnice, Zlati trg, Škofje ulice, Sv. Petra cesta, Vodmat. Ob 2. uri popoldne Cesarja Josipa trg, Resljeva cesta, Južni kolodvor, Dunajska cesta, Dovozna cesta, Dunajska cesta do arterijske vo-

jašnice. Popoldne ob 8. uri jutraj: Dunajska cesta, Marije Terezije cesta, Blewaisova cesta, Tržaška cesta do tobaka tovarn, Tržaška cesta, Rmaka cesta do Valvazorjevega trga. Ob 2. uri popoldne: Marija Terezije cesta, Spodnja Šteta, Marije Terezije cesta do državnega kolodvora. Ker je naprava električnega tramvaja za razvoj ljubljanskega mesta velpomembno vprašanje in je pričakovati, da se vresenjenju tega vprašanja od morda-jne strani ne bodo delali zaletki, opozarjamo vse one lastnike ob kopr posetviti se imajo na meravane proge napraviti in končno cenjeno obdinstvo, ki se utegne za to vprašanje zanimati sploh, da je obhod javen, in da je interesovanim krogom dovoljeno udeležiti se tega obhoda.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani) Tekom meseca oktobra pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt, in sicer: Kopač Marija, Sv. Petra nasip št. 2, trgovino s prekajenimi in s ešim mesom prutnino in divjačino; Železnikar Terezija, Križevniške ulice št. 5, kramarijo z raznim blgom; Kogler Karol, Sv. Martina cesta št. 53, prodajo mleka; Ostriš Marija, Poljanska cesta št. 40, prodajo žganih opojnih pijač na drobno; Bestuzzi Leo, Konjaške ulice, prodajo kosanja, sadja in sladice; Mizeli Marija, Karlovska cesta št. 20, kramarijo z mešanim blgom; Vidmar Josipina, Zvonarske ulice št. 4, dimnikarski obrt; Matijan Jera, Sv. Florijana ulice št. 29, branjarjo; Spitzer Josip, Krakovski nasip št. 4, dimnikarski obrt; Pač Jati Dominik, Sv. Petra cesta št. 9, tlakarski obrt; Črna Franc, Guberjeva cesta št. 11, fižakarski obrt; Cascio Franc, Vegove ulice št. 10, trgovino s vinom; Timon Amalija, Poljanski nasip št. 10, žensko krojaštvo; Žibert Anton, Vodmat št. 46, malo trgovino z obliko in obutalom. — Opozvedali pa so obrt in sicer: Petrič Marija, prodajo sadja; Ballog Franc, trgovino z urarskim orodjem; Avbelj Anton, gostilniški obrt; Firm Anton, mazarški obrt; Mošker Marija, prodajo nogavic in volnenega blaga; Ušš Ivan, krojaški obrt; Bunda Maks, krojaški obrt; Fortuna Marija, prodajo sadja; Pipa Marija, čevljarški obrt; Lekau Franciška, branjarjo; Merian Katarina, prodajo jedil; Žibert Barbara, kramarijo, prodajo ženskih oblek in čevljev.

— (Izpred porotnega sodišča) Pri tukajšnjem državnem sodišču začela se je včeraj zadnja letošnja porotna sešija, ki bo trajala celi teden. Pri prvi obravnavi bil je obtožen 44 let stari oženjeni delavec Franc Zidar iz Gornjega vrha hudo delstva uboja. Dne 6. septembra t. l. sedela sta v Zavrihovi gostilni v Mangša Benedikt Stmec in obtoženec Fran Zidar ter pila žganje. Pogovor sukral se je kmalu na telesno moč in jeden je hotel biti močnejši od drugega. Da se to vprašanje temeljito reši, napotita se pred gostilno in se začneta kosati. Iz šale nastala je kmalu resnoba. Obtoženec udaril je Strmca najprej s pestjo po lici, potem pa pograbil pred vežo stoječo smetišnico ter z njo svojega naprotnika udaril z vso močjo po glavi. Ko je Strmec ležal na tleh, prizadel mu je obtoženec še nekoliko udarcev. Jaden teh udarcev prebil je Strmcu lobanjo ter prouzročil njegovo smrt, ki je nastopila še isti večer. Zidar, ki dejanje priznava, bil je obojen na štiri leta težke ječe, postrane z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 6. septembra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bil je 35 let stari tovarniški delavec Martin Čarman iz Spodnjih Pirnič obtožen hudo delstva težke telesne poškodbe, ker je baje okoli Velike noči leta 1894. v neki krčmi v Šmartnem udaril blapca Ivana Tončiča z vrčem po glavi ter mu poškodoval desno oko. Porotniki pa so vprašanje glede krivde obtoženca zanikali in Čarman bil je vsoled tega od obtežbe oproščen. — Obravnava Schwab contra Vidic radi želenja časti odpade, ker se je stvar iz lepa poravnala.

— (Sneg) Po včerajšnjem deževnem dnevu je padel nocojšnjo noč nad 1 dm visok sneg, ki se izpreminja v grozno brozgo in brljuzgo. Vpričo dejstva, da nas pozno padli sneg nikakor ni presenetil, pričakovati je bilo, da poskrbe dotični organi za to, da se nasujejo pravočasno vsaj one ceste in oni prehodi, koder hodi vsak dan veliko število otrok. Danes so se nam učenke pri nunnah in dijaki iz realke naravnost smilili, ko so morali gaziti preko strašnega Kongresnega trga.

— (Neurede na dolenski železnici.) Z Dolenskega se nam piše: Ni ga meseca, da bi se ne zgodila kakšna neugoda na dolenski železnici. Minoli teden pripetili sta se pa na jeden in isti dan kar dve in sicer pri jednem in istem vlaknu, kateri je povozil dve osebi. Kje tiči vzrok? Preiskava bo seveda — kakor po navadi — pokazala, da sta dotičnika sama kriva svoje smrti, a temu vendar ni vselej tako. Kriva je večkrat železnica. Pri sgradbi te naše železnice se je primeroma malo gledalo na varstvene osire in navzlic vsemu ugovarjanju dotičnih interesentov opustila se je še celo ob veliki cesti naprava zapornice, češ, da je ta železnica le železnica druge vrste. Povrh tega so se naredili prehodi in rampe za vožnjo preko železnice tako strmo, da bi tudi v slučajih, ako bi bile narejene zapornice, ne bilo možno vstaviti voz in bi utegnili biti nesreča neizogibna. Taka rampa obstoji sedaj vedno še pri naši postaji v Želini. Pri dotičnem

ogleda izrekel se je c. kr. izsilen proti odobritvi te, nad 18% padca imajoči rampi in nasvetoval, da se ista primerno preloži. A za njegove ugovore so poklicani krog nso zmešali. Rampa je ostala tri leta, na da bi se bil kdo zmenil za ugovore vlačanov, vlada pa čaka menda na to, da se zgoli kaka nesreča. Tedaj vsame stvar v roke in začne se poizvedovanje, kdo da je kriv nesreče. Olgovor je vselej jedaak: kdo drugi nego ponarečenec sam! I seveda, tisti, ki zamenarjajo svoje dolžnosti, niso ničesar krivi! Kje so pač naši poslanci?

— (Iz Vipave) se nam poroča: V sobotnem dopisu o stavlu povodom zmaga pri deželnozbornski volitvi je po neljubi pomoti izostalo nekaj vrst. Mij aspitnicami je tudi omeniti aspitnico g. Ivana Grudna, kateri je v navdušenih, deloma vezanih besedah napil g. dru. Tavčarju.

— (Iz Celja) se nam poroča, da so v nedeljo 28. t. m. pmoči ob polu 11. uri odstop Badenijskega ministerstva tamošnji Wolfvci, na čelu jim Wolfov tast dr. Stepischnegg, slavili z bakljado in govorom pred spomenikom cesarja Jožefa pri „Narodaem domu“. Celjaom je seveda Wolf pravica sama in gola in nič ko pravica, Badeni z državnozbornsko večino pa najgrši krivičnik. Na celjske Slovence ni novica o spremembi ministerstva naredila nič posebnega utisa.

— („Demonstracije“ koroškega „Herrenvolka“) Iz Celovca se nam piše 28. novembra: Naslednji karakteristični slučaj se je zgodil v nedeljo dne 28. novembra t. l. v „pomnemem“ Celovcu! Ziani celovski državni poslanec, tista velika niča, slovenski renegat, J. W. Dobernig, se je prikazal tu, da triumfira v Celovcu. Bil je najzvestejši oproda surovih razgrajšev v državnem zboru. Svojih ust itak nikdar ni bil odprl, pač pa si je ta dni stekel slavo vsoled tega, ker se je udeležil naskoka na predsedništvo. Že v soboto se je ob 5. uri popoldne zbral naš nemškonnacionalni občinski svet celovski na izvanredno sejo, da protestira proti „neračunanemu“ vedenju parlamentarne večine in izdal vabilo, katero glóve: Volksge-nossen! Morgen Sonntag, 10. Uhr vormittags am Südbahnhofe festlicher Empfang des Vertreters unserer Stadt im Reichsrathe. Klagenfurt, 27. November 1897. Druck von Joh. Leonsen in Klagenfurt. Torej državnega poslanca t ast vabi — vsaj tako si je tolmačiti, ker ni družega podpisa na vabilu — naj bi se celovsko prebivalstvo mnogobrojno udeležilo vzprejema državnega poslanca celovškega. Z b o b n a t i so jih morali, da so hoteli prirediti sploh kak sprejem. Značilno! Niti sam celovski magistrat ali občinski svet ni vedel, kdaj pride uboga para, ki prinese še svojega rojstva kosti, za katere se ima zahvaliti jedino le slovenski materi. Vzprejem so hoteli na vsak način imeti in so si izmislili naslednje: Dobernik je bil prišel v Celovec že zjutraj, a ker je bil vzprejem določen na deseto uro dopoldne, so ga do vzprejema skrili. Dobernik je šel proti 10. uri skrivaj na državni kolodvor, kjer je čakal, da bi došlo „mnogobrojao“ občinstvo res mislilo, da se je šele pripeljal z Dunaja. Čakalo je tega „vneta“ in „pravega“ zastopnika res par sto ljudi na kolodvoru, saj drugače ni mogoče, če so že prej ta dan vsa mesto obletali postreščki s zgorej omenjenimi „vabili“. Ali motil bi se, kdor bi mislil, da so bili to odrasli, zreli možje-volilci. Le bore malo je bilo takih, največ pa mlečezoba in golobrada mladina od 12—18 let starih pobalincikov, ki so se drzili vpiti temu odreševalcu: „Wacker“, „Heil“, in „Schuft Badeni!“ Mej temi „demonstranti“ je bilo največ dijakov iz srednjih šol. Slavni ravnateljstri tukajšnje gimnazije in realke nista videli v tem nastopu nič nepravilnega, da bi bili dijakom prepovedali sploh že prej ta dan vsakršen nastop, dočim se slovenski dijaki strogo kaznujejo, če pojó kake nedolžne pesmi ali prirede kake zabave! Očividec je videl na svoje lastne oči, kako se je posebno mladi dijaček drl na vse grlo in vpil: „Nieder mit Badeni! Schuft Badeni!“ Ali si pri tem ne moremo misliti, da jih sedanje učiteljstvo odgaja v tem smislu? Kri je vzkipela vsem poštenim državljanom, ko so s kolodvora vlačajoče se demonstrante čuli peti „Die Wacht am Rhein“ in celo nekateri višji gospodje so strmeli, ko so videli mej prepevači c. kr. uradnike, ki so imeli za klubukih — frankfurterice! Pred magistratom, kjer se je tudi sukal kapaciteta Mac Newin — pela se je tudi „Die Wacht am Rhein“. Deželni predsednik pa je s svojo Ido stal pri oknu in si je — ko se je peljal Dobrnik mimo rumene hiše — sukal male brčice ter si mislil: „He, das sa' stramme Leut!“.

(Sveča dijaki! Op. dop.) Če omenimo še, da je prišel na kolodvor malone cel obližski svet, na čelu mu župan Neumer, ki je res pravi župan po volji ljudstva, boljsega ne dobiš, vse ti dá prav, dalje „slavni“ dr. Abuja, kateremu mora vest tudi marsikaj očitati ter oni dr. Assami, ki je od same, — ne vem kako bi imenoval — recimo ne- strpnosti do „bindišarjev“ ves zelen, povedali smo približno vse, kar se je dogodilo danes pri nas. Mimogrede bodi pa tudi omenjeno, da smo čuli ravno na kolodvoru od uplivnejših mož, da se je peljal Dobrniku nasproti tudi neki deželni uradnik z imenom Obilčnik, doma iz Rožne doline, a revež ga ni mogel dobiti. Ej, hotel si je slavo pridobiti, da ga je on pripeljal! Tudi v Beljaku so v soboto pričakovali državnega poslanca Ghina, ki ima neki „ranjen“ nos. Dasiravno so prišli z lampijoni in z mestno godbo na kolodvor, ni ga bilo mučenika. Najbrže ga je bilo sram pokazati svoj „ranjeni“ nos. Potem pa so deli svoji jezi nad bla- mežo s tem duška, da so pozno v noč razsajali in vpili po mestu kakor živine. Čas je, da tudi Slo- vani zavijamo rokave in pokažemo tamno potuha- nemu in svojeglavnemu „Herrenvolku“ svojo moč in to brez pardona!

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi dne 6. decembra t. l. zabavo ve- čer z govorom, berilom in petjem, v čast umrlemu slovenskemu pisatelju Janku Krsniku. Posebnih vabil se ne bo razposlalo, zato prosimo zlasti dunajske Slovence, naj se temu vabilu mnogobrojno odzovejo. „Krsnikov večer“ se vidi v dvorani restavracije: Weingarten VI. Getreidemarkt 5, ob 8 uri zvečer.

— (Odbor „Kluba slovenskih tehnikov“ na Dunaju) se je sestavil za zimski tečaj tako le: Stud. meh. Schweitzer Rudolf, predsednik; stud. meh. Šega Ignacij, podpredsednik; stud. kem. Turk Jakob, blagajnik; stud. meh. Vrhovec Anton, tajnik; stud. meh. Kobler Pavel, knjižničar in gospodar.

— (Razpisane službe) Na dvorazredni ljud- ski šoli v Pomurjem Gradcu drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prejaje do dne 2. dec. okr. šolsk. svetu v Ljubljani.

* (Princ — pridigar) Iz Stockholma se po- roče, da je kraljevi sin, kateri se je l. 1888. po- ročil s gđ. Ebo Munck ter se odpovedal presto- lonasledstvu, postal jako pobožen. Ba je njegova žena take uplivala nanj. Nedavno je prišlo princu Oskar Vernadetskemu — kakor se sedaj imenuje — na misel, da bi pridigoval Javancem in zamorcem, kateri so se ustavili v Stockholmu. To je tudi res storil. Pripoveduje se celo, da pojedeta princ in princeznja v Afriko kakor misijonarja.

* (Kraljica Viljeldina ne sme kolesariti.) Ko je bila mladoletna holandska kraljica zadnjikrat na Dunaju ter je videla tamošnje dame kolesariti, nabavila si je i ona kolo, katero je vzela seboj v Holandijo. Materi regentiji pa se je zdelo potrebno, da popraša državni svet, jeli sme kraljica Viljel- mina kolesariti. Državni svet je po dolgem posve- tovanju izrekel, da je za kraljico kolesarenje — ne- spodobno ter da je njeno življenje za mnogo mili- jonov podložnih velikanske važnosti, ne sme ga torej staviti v nevarnost. Uboga kraljica, ki ne sme onega, kar sme sicer vsakdo!

* (Z odra v smrt.) V Stramblingu na Ba- varskem je bil te dni umrčen neki igralec Nuss- stein radi roparskega umora. Še lani je bil Nuss- stein član gledališke družbe v Landau u. Vihotapil se je s tujim imenom ter prav dobro igral vloge alodejcev. Živel je jako dobro in se vedel prav fiao. Bil je tudi pisatelj in pesnik. V gledališču je več- krat igral ulogo morilca, katerega vlečejo v smrt, v soboto zjutraj pa se je izpremenila uloga v — resnico.

* (Čudno gorivo.) Ubožnejši Egipčani upo- rabljajo bajé mumije mačk in ibisov, — katere so stari Egipčani tako oboževali — mesto drv. Teh mrtvih, že več tisoč let starih živalij je neki v Egiptu še nešteto. Pripoveduje se, da so loko- motivo, katere je vozila mej Kairo in Aleksandrijo, nekaj časa kurili samo z — mumijami. Ladjanci britske Kolumbijske pa uporabljajo za kurivo suhe ribe, katere seveda dobro goré, ker imajo v sebi veliko olja. Dub, katerega razširja ta ogenj, pa menda ni posebno prijeten.

* (Drag časniki.) Dawson City, mesto v zlati dolini Klondyke v Alaski, ima sedaj tudi že svoj tednik. Vsaka številka stane samo — 35 mark 50 pfenigov. No, seveda nima v deželi zlata denar ve- like vrednosti.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Fr. Stelé v St. Petru na Krasu 12 kron 8 vin., na brane v Zagorju na Pivki o predstavljanji Zagorja novega „Tončka“. — Neimenovan rodoljub 4 kron. 1 vin., nabrane „pri žganem“ v veseli družbi pre- B. Luzzarju na Primskem. — Skupaj 16 kroni

9. vin. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— „Planinski vestnik“ ima v 11. št. tole vsebino: Dvakrat čez Turo (Spisal J. M.) — Na Krn. (Spisal A. Stréa.) — Društvena vesti.

Telefonična in brzajavna poročila.

Dunaj 30. novembra. Uradni list „Wie- ner Zeitung“ prijavlja lastnoročni pismi cesar- jevi glede premembe ministerstva. Prvo pismo grofu Badeniju naznanja, da je cesar vzprejel demisijo in da je imenoval barona Gautscha ministerskim predsednikom. Drugo pismo je naslovljeno na barona Gautscha in naznanja, da je imenovan ministerskim predsednikom, drugi ministri pa da ostanejo na svojih mestih, dokler se ne sestavi novo ministerstvo.

Dunaj 30. novembra. Novo mini- sterstvo je sestavljeno. Danes zjutraj ob 9. uri je baron Gautsch predložil cesarju imenik novih ministrov in sicer so predlagani: Gautsch, predsedstvo in notranje zadeve; grof Latour, naučni, Ruber, pravosodni, Böhm-Bawerk, finančni, Wittek, želez- niški, Körber, trgovinski, grof Bylandt- Rheith, kmetijski, Welsersheimb, domo- branski portfelj. Zelo se opaza, da ni imenovan minister za Galisko. Po odklonitvi grofa Pi- ninskega se je Gautsch obrnil do poslanca Pičtaka, kateri pa je odklonil vstop v ministerstvo. Jutri prijavi „Wiener Zeitng“ imenovanje novega ministerstva. Danes dopoldne je imel Gautsch dolgo avdijenco pri cesarju.

Dunaj 30. novembra. Ministerski pred- sednik baron Gautsch je povabil posl. grofa Pininskega, naj vstopi v ministerstvo. Pi- ninski je Gautscha vprašal, če mu garan- tira, da se ne dotakne jezikovnih naredb. Gautsch je odgovoril, da sedaj v te m oziru še ne more ničesar obljubiti, na kar je grof Pininski izjavil, da nima z njim ničesar več govoriti.

Dunaj 30. novembra. Danes ob 11. uri dopoldne se je sešla parlamentarna komisija desnice na posvetovanje o političnem položaju. Zbrani so vsi člani. Kako sodi poljski klub o novem položaju, kaže najbolje izid dopolnilne volitve v parlamentarno komisijo desnice. Ma- deyski, ta najodločnejši zagovornik zveze poljskega kluba z Nemci, je popolnoma propal. Dobil je samo 7 glasov. Izvoljen je bil Ko- złowski, kateri je dobil 52 glasov.

Dunaj 30. novembra. Današnje seje parlamentarne komisije desnice udeležili so se vsi člani. Načelniki združenih klubov so po- vdarjali popolno solidarnost vseh zdru- ženih strank. Po tri ure trajajočem posve- tovanju je komisija obelodanila komunique, v katerem pravi, da je parlamentarna večina, stoječa na podlagi adresnega načrta, popolnoma jedina in da za slučaj, ako bi se kdó hotel z njo pogajati, se bode pogajala samo po svoji ofi- cijalni reprezentanci. Ta komunique je dokaz, da je desnica jednotna in da ne da posameznih delov izločiti, kar bo morda vlada poskušala.

Dunaj 30. novembra. Izjava parlamen- tarne komisije desnice obuja veliko senzacijo. Splošno se tolmači kot proklamacija, s katero je desnica naznanila, da se na noben način ne misli ukloniti baronu Gautschu. V celem ko- muniqueju se niti z jedno besedo ne omenja, da mu desnica sploh hoče omogočiti kako pri- bližanje, niti pripravljenosti ne izraža, da se hoče z njim o čem dogovoriti, in celo besed „državne potrebe“ ni najti v celi izjavi. Ta je tako hladna in odbijajoča, da mora iz nje baron Gautsch razvideti, da mora ustanoviti ministerstvo desnice ali pa iti.

Dunaj 30. novembra. Kakor je desnica solidarna mej seboj, tako so tudi člani pred- sedništva mej seboj in z desnico. Prememba v ministerstvu ne tangira zborničnega predsed- stva, katero je voljeno od večine in katero je trdno odločeno, da ostane na vsak način na svojem mestu, dokler to zahteva večina.

Dunaj 30. novembra. Abrahamowicz je poslal „Neue Fr. Presse“ popravek, v ka- terem konstatuje, da so nemški poslanci v zadnji seji napadli slugo Močnika in ga topli s pestmi, kar so bili nemški listi tajili.

Dunaj 30. novembra. Pri izplačevanju dijet se je danes v zadnjih sejah izključenim poslancem odtrgalo vsakemu po 30 gld. Do- tičniki hočejo nastopiti pravdno pot.

Praga 30. novembra. Vsled nesramnih nemških provokacij primerili so se snoči tukaj veliki izgredi, tako da je moralo vojaštvo po- sredovati. V slovanski Pragi so se nemški burški predrznili na javnih ulicah demonstro- vati in prepevati „Wacht am Rhein“. Hodeč po najobljudenejših ulicah so s prepevanjem te pesmi in na razne druge načine izzivali češko prebivalstvo. Zlasti so poslavljali Pferscheja, kateremu pokloni nemško dijaštvo v spomin na njegov junaški čin s rebrn nož. Policija je demonstrante pregnala. Zvečer so Nemci zopet demonstrovali. Prišlo je do velikih konfliktov mej nemškimi izzivači in mej češkim prebival- stvom. Pri rabukah se je tudi stre- ljalo z obeh strani. Mnogo oseh je ranjenih. Nemška bestijalnost se je zlasti pokazala s tem, da so Nemci napadali tudi češke dame in mnogo izmej njih ranili z noži.

Vojaštvo je naredilo izgredom konec. Župan dr. Podlipny je takoj sklical mestni svet, v katerem je s fulminantnim govorom obsodil nemško predrznost. Rekel je, da je bila Praga mirna, ko je nemška surovost slavila svoje triumfe in se povzpela do živinske brutalnosti, a sedaj da je do skrajnosti razburjena, ker so se Nemci pod vodstvom profesorjev spozabili na slovanskih tleh, v historični slovanski Pragi prebivalstvo na najnesramnejši način izzivati. Komaj si je bil češki narod pridobil jeden del svojih pravic, zagurali so Nemci peklenški hrup, da ga zopet oropajo teh pravic in posrečilo se jim je, strmoglaviti ministerstvo, katero je Če- hom te pravice dalo. Naj se zgodi karkoli, Čehi ostanejo zvesti pravicam svojega naroda in svoje domovine, ne boječ se nikogar, ne ustrašeni, pripravljeni na vsak boj, kar bodi povedano, da nasprotniki ne bodo mislili, da so Čehi izgubili pogum. Podlipny je potem sam pomiril razburjeno češko prebivalstvo, katero mu je prirejalo velike ovacije. Mestni svet zboruje v permanenci. Policija postopa skrajno pristransko.

Praga 30. novembra. Pri včerajšnjih izgredih je bilo aretovanih 16 oseb.

Praga 30. novembra. „Narodni Listy“ prijavljajo manifest mladočeške stranke, v katerem pravi ta, da se ne ve, kaj se zgodi sedaj v notranji politiki; a če bo treba češkemu narodu na novo začeti boj za svoje pravice, da ga začne z največjo brezobzir- nostjo ter da ne neha prej, dokler povsem ne zmaga.

Celovec 30. novembra. Včerajšnja raz- svetljava hiš je pokazala naše nemško-nacijo- nalno gnezdo v pravi luči. Že ob 7. uri se je jela zbirati menda najeta tolpa nedoraslih „pobčkov“, mej njimi veliko število dijakov, katerim so bajé šolska vodstva dovolila, da se smejo udeležiti pouličnega vpitja in razgrajanja. Srednješolski dijski so imeli lampijone na pa- licah ter so prepevaje „Die Wacht am Rhein“, drvili po mestu ter na vse grlo heio-lali. Tudi nekaj oken, koji niso bili razsvetljeni, so pobili. Šele po 9. uri je naredil vojaški od- delek red s tem, da je hodeč po ulicah, raz- kropil to navdušeno druhal. Mestni magistrat je bil bajé najlepše razsvetljen. Tudi okna c. kr. pripravniškega ravnatelja, Baltazarja Knapiča so bila v lučicah. Večjih drugih izgredov ni bilo.

Gradec 30. novembra. Pogreba pri zadnjih izgredih ustreljenega delavca se je udeležilo 40.000 oseb. Vse prodajalne so bile zaprte.

Linc 30. novembra. Ebenhoch je izjavil v „Linzer Volksblattu“ članek, v katerem po- vdarja solidarnost desnice in pravi, da to, česar desnica grofu Badeniju ni odrekla, še dolgo ni dovolila baronu Gautschu.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Andreja Može ta v Gaberju posestne in užitne pravice, cenjene 20 gld., 10 gld. in 25 gld., dne 2. decembra (relicitacija) v Novem mestu.

Jerneja Premrova posestvo v Stranah, cenjeno 2180 gld., in Roze Lenassi posestvo v Hrenovici, cenjeno 2912 gld., oboje v drugič dne 4. decembra v Senožečah.

Andreja Vovka zemljišča v Gornjem Brezovem (v drugič) dne 2. decembra v Zatičini.

Andreja Milavca zemljišča v Jekovci, cenjena 11.348 gld., (v drugič dne 4. decembra v Logatcu.

Janeza Vodnika oziroma dedičev posestvo v Selah, cenjeno 60 gld., dne 4. decembra 1897 in 8. januarja 1898 na Brdu.

Umrli so v Ljubljani:

V hiralnici:

Dne 26. novembra: Roza Fatur, dekla, 28 let, padavica.

V deželni bolnici:

Dne 25. novembra: Terezija Dacar, kuharica, 42 let, spridenie jeter.

Dne 26. novembra: Marija Ljubič, šivilja, 60 let, kroničen katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Novemba	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
29.	9. zvečer	716.7	0.8	sr. jug	sneg	
30.	7. zjutraj	723.7	1.2	sr. jzah.	oblačno	26.0
	2. popol.	729.4	5.8	sr. szah.	jasno	

Sr. daja večerajšnja temperatura 5-3°, za 4-6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 35 "
Avstrijska zlata renta	122 " 85 "
Avstrijska krona renta 4%	102 " 30 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 45 "
Ogerska krona renta 4%	100 " 05 "
Avstro-ogerske bančne delnice	946 " — "
Kreditne delnice	355 " 50 "
London vista	120 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 95 "
20 mark	11 " 78 "
20 frankov	9 " 54 "
Italijanski bankovci	45 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 29. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191 " 75 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430 " — "
Papirnat rubelj	1 " 28 1/2 "

Za 1. februar 1898. leta se išče

stanovanje

s tremi sobami in potrebnimi pritliklinami. — Ponudbe na upravnishvo „Slov. Naroda“. (1845—1)

Pouk na citrah

v hiši in izven hiše daje

Jožef Petritz

izprašan učitelj na citrah (1829—2)

Wolfve ulice štey. 1, II. nadstropje.

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarnar in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu preiskušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najprejnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, krč v želodecu itd. za notranjo in vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim toboleem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarnar pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, obinstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarnar (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837—25)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj obojni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—274)

Trgovski pomočnik

izurjen v vseh strokah trgovine mešanega blaga, sosebno v manufakturski in usnjarski stroki, se vzprejme pri tvrdki (1833—2)

A. Zwenkel v Sevnici.

Tovarna

katera lahko na dan čez

200 klg vrvic

za vezanje in šivanje žakljev po ceni odda (1839—3)

išče

dobro in stalne odjemalce.

Naslov v upravnishvu „Slov. Naroda“.

Na Najvišje povelje Njega c. in kr. apost. Veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotvorne namene avstro-ogerske države.

Ta denarna loterija — jedina v Avstriji zakonito dovoljena — ima 7278 dobitkov v gotovem denarji v skupnem znesku 341.684 kron.

Glavni dobiček:

160.000

kron.

Za izplačanje dobitkov jamčijo c. kr. loterijski dohodki.

Žrebanje boe nepreklicno dne 16. decembra 1897.

Srečka vela 2 gld. a. v.

Srečke se dobivajo pri oddelku za drž. loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loto-kolekturah, tabačnih trafikah, pri davčnih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, v megalnicah itd.; načrte igranja dobé kupci srečk brezplačno.

Srečke se poštnine prosto razpošiljajo.

Od c. kr. ravnateljstva loterijskih dohodkov.

(1485—7)

Oddelek državnih loterij.

Zavarovanje
proti
tatvini
po ulomu.

Domovinska
splošna zavarovalna delniška družba
v Budimpešti
(Delniška glavnica 2.000.000 kron a. v.)
vzprejema

zavarovanja proti škodam po ognju in po telesnih neizgodah
kakor tudi (1818—4)

zavarovanje proti tatvini po ulomu
v stanovanjih, vilah, skladiščih blaga in trgovinah vsake vrste po najnižjih premijah in najkulantnejših pogojih.
Obširna pojasnila daje

Glavni zastop za Avstrijo:
Dunaj, I., Elisabethstrasse 26

in glavni zastopnik za Kranjsko: g. Jožef Perhauz v Ljubljani, Marije Terezije cesta 4.

Št. 39678.

Razglas.

(1805—2)

Pri podpisnem mestnem magistratu vršila se boe zaradi oddaje za novo poslopje zaklada meščanske imovine potrebnih

mizarskih del, hrastovih deščičnih tal in ključarskih del

dne 4. decembra 1897. l.

zaradi oddaje

steklarskih in kiparskih del

pa dne 3. decembra 1897. l.

javna pismena ponudbena razprava vsakokrat ob 10. dopoldne v pisarni mestnega stavbnega urada, kjer so tudi pripadajoči načrti, proračuni, pogoji, ter drugi pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na upogled razgrnjeni. Ponudbe v katerih je navesti jednotne cene in na njihovej podlagi preračunjene skupne zneske troškov dotičnih del, je izročiti zapečatene in s 5% vadijem opremljene do določene ure. Ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisom in pa ki bodo prekasno uložene se ne bodo jemale v poštev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 18. novembra 1897.

Najboljše in najpripravnejše drsalke

„Kondor“ in „Helios“.

„Kondor“ navadne 1 par . . . gld. 2. —
ponikljane „ „ . . . „ 3. —
„Helios“ „ „ . . . „ 6. —
„Hallfax“ navadne „ „ . . . „ 1-40

pri
Andr. Druškoviču
Mestni trg št. 10.

(1838—3)